

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛ.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринк 10, II. пош.
Котло пош. шиф. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Нач. Редакції приймає
віз 10—11 год. передпол.
Реклама не зветься.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в гроші 2,500,000 Мп.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 дол. Франції,
Голландії, Бельгії 10 фр. Швейцарії 10 швейцарських франків.
В Англії 10 ш. Шведській 5 шведських крон.
В Німеччині 100 марк.
В Австрії 50 ш. В інших місцях 100,000 Мп.

В справі оголошень
звертається до Адміністрації.
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
100.000 Мп.

Видав. ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

Начальний редактор: Д-р ДМИТРО ЛЕВИНСЬКИЙ.

Боротьба в компартії.

Мабуть ні одна аристократична каста Європи не мала школи так скрипати своїх внутрішніх непорядків, а пожели її скам'ялів, як чисто пролетарська каста комуністичної партії. Кілька літ партія вдалою скрипати всієї внутрішньої розколювачі і непорозуміння перед світом. Та вітний гребля провалася і світ довів нас, що в компартії не все в порядку.

Ми вже писали на сторінках нашої газети про недоволення опозиції, що стала на чолі партійних провідників. Тепер виявилися деякі „таїни“ з минулих літ, як також безпосередні причини кризи в партії.

Виявляється, що „бунт“ проти теперішнього офіційного партійного поводу підняли такі комуністичні діячі як Псеобразенський, Садронов, Кошленко, Федобородов, Смирнов, Патагов і ін. Всі вони стали на чолі тих недовольних „ліній“. Всесильне партійне „політбюро“ (політичне бюро) поспішило прийняти однудушне рішення, яке вправді мало не тільки задоволення опозиції (допускаючи дискусію на тему партійного демократизму) та зате остро осуджувало опозиціоністів за їх намір спричинити роздлання в партії.

Ці рішення підписав і Троцький. Однак одночасно вожд червоної армії на другий же день розіслав до всіх партійних організацій об'язки про „новий курс“ в партії. Це писмо по своєму змістові цілком не відповідало постанові політбюро. В своїйому писмі Троцький порушив дуже болючу справу „перезодження“ старої гвардії „большевидами. Він натякнув на це, що „учні“ Леніна остаються позаду нових напрямків і це можуть задовольнити комуністичної молоді. Він зрівняв теперішніх „власців іушників“ лівішів з такими „рenegатами“ соціалізму, як Каутський, Бернштайн, Азлер і інші, що вважали себе теж учнями Маркса.

Леніни, що мають тепер не тільки всю партію, але й державну владу в своїх руках, назвали виступ Троцького ножем в спину, як не реалістич, то у всякому разі комуністичної партії, точніше політбюро тої партії. І тут не вдалось закрити від світа того конфлікту між політбюром і червоною „генералісимом“. Проти Троцького виступив публично в Петербурзі Зюлова, а в Москві Сталін. Зюлова від трьох тисяч петербургських комуністів зажадав від Троцького покаяння і провів резолюцію, що остро осудила писмо Троцького. Сталін в „Правді“ написав таке: „Лев Троцький, як виходить з його писма, зараховує себе до старої гвардії большевизму, вивалюючи охоту призначити на себе всі можливі обвинувачення, які можуть впасти на голову старої гвардії коли вона наляже на себе з боку червоної опозиції“.

перезодження підставних капіталістарої большевицької гвардії. Жертва гарна річ, але чи вона потрібна старої большевизму. Я думаю, що вона не потрібна“.

Під тими зрозумілими принципами розуміє Сталін це що Троцький зламав це є партійний старогвардійцем, бо до комуністів він примався аж тоді з меншевицького табору, коли почав, що комуністам напевно пообіцяв.

Та Троцький з того всього нічого собі не робить. Писма він не відкликав. На всі заклики Сталіна він рвався за невиконані підполітбюро. Політбюро наїшлося через те в дуже неприємному положенні. Виявилось, що „генералісимус“ крайній стратег, як шле політбюро. Троцький обхажував всі сили і став на боці опозиції. Політбюро отримало і почуло страх. Вчно прийняло постанову, в якій легесеско робить докір Троцькому, що дав можливість використати своє писмо для загострення внутрішньої партійної боротьби, але відносно сильно підкреслює невинність більш активної роботи Троцького в керуючих партійних органах і державних установах. Далі політбюро називає „члосливою думкою“ поширювані відомості про те, немовби до політбюро бажав якнебудь усунути Троцького від влади.

Отже бачимо, що всесильне Політбюро сканітувало перед Троцьким, а тим самим перед опозицією. Від коли Ленін перестав грати першу роллю в компартії завжди недуг, від тоді в партії нема кому заглядувати всіх непорядків і держати один партійний фронт. Аж тепер виявилось, що опозиція була ще в часі Бересть-Міховського договору. Вже тоді ліві есери домагалися від Бахуріна арештування Леніна і всіх Ленінів, що були ніби то „занадто правими“. Острише визнавалася була опозиція в часі знавалування в життя „непу“. Але в обох випадках її вдалося зліквідувати завдяки Ленінові. Він все находив такі „геніальні“ засоби для усунення непорядків, що партійна дисципліна оставала ненарушеною і фронт був один. Та Ленін тепер втратив всякий вплив на партію. Його тактику

і тактику його учнів завзято контркуються. На чолі опозиції несподівано виступив Троцький. Всі „лінії“ і всі комуністична молоді знайшлися в опозиції. Вони домагаються внутрішньо-партійного демократизму, щоб боротьба в теперішній партійній боротьбі, що стали ними завдання „непоми“ і „чорні“ і молоді хотіли би за всяку ціну знаняти їх теплі місця та посади. Публично обвинувачується всіх до теперішніх достоянників у грабіжстві, шахраї і т. д.

„Що уявляє з себе тепер компартія? — питає якийсь опозиціонер? — вона попала в такий стан, що велике питання, чи сподібається на що небуде позунне?“

А чому воно так? — питає далі. — Тому, що в напій партії є 400 000 членів з золотками, а 400 000 з португезами! Чи можна в таких умовах говорити про диктаторську пролетаріату? — Ні! — відповідає інший опозиціоніст — це диктатура компартії над пролетаріатом“.

Інший опозиційний бєселітчик розклясав так: „Вони кажуть, що комуністичні теорії розграбили стільки народського добра, що він не може би його на шкоро збирання в одні і п'ятні 50 000 робітників, або на вибухання залізничного шляху з Москви до Кіева“.

Ось коли довзлетесь світ про це і речі — не від когось некомпетентного, а полого настроєного, але від самих комуністів — в всьому того бачимо, що шайкорше аорентувалася в ситуації Троцький і тим самим забезпечив собі й на далі велику роллю навіть при зміні теперішніх провідників партії.

Харківські „Вісти“, орган Всеукраїнського Виконавчого Комітету Рад, владає всі ті явища, що розгортаються в Москві і остаються без великого впливу цілі радянського Союзу Республік, лише товариською дискусією на внутрішньопартійні теми і не більше.

Гарна дискусія, коли балака дїшла аж до таких моментів, де говориться про розграблення народського майна. Не помагає нічого арештування 70 опозиціоністів т. зв. робітничої групи. Не помагають і заборони на їх організування. Все котиться котиться мимо обов'язуючих рішень і заборон по похилій площині.

ПРАКТИЧНІ ЗАРУЧНИ
НА ЯПІНЦІВ І ЧИ РІК
Величезний вибір моделей вечірніх суконь.
Посадка новітніх казеток в моді.
Великі вибори порцеляну.
MAISON CHIC
1774, вулиця Свободи, Львів.

панів, що за доброту стаю думає виробити п. Грабські? Це є обов'язок кожного урядові дати, голоюкам здоровий обіграв середник і це не є ніяке добродійство (Голдс на лавах меншостей). Алеж він вже давля кілька разів той середник!). Власне запис про те скажу, і він лавав і перед ним були інші мужі провідання, котрі теж думали про те саме питання, як він тепер бере на себе. Трудність справи лежить далеко глибше, далеко глибше тому, що собою в теперішньому складі виявився стійко бєселітчик, виявив стільки слабости, що не був в силі втаювати уряд, який завжди би шість до теперішньої польської політики. Супроти того тихесеско в затинних кулуарах постановлено анекдотливо звати одну справу, щоб одночасно виникли підстави дуже певучих слів. І п. Грабські, будучий чудотворець, пайшов середник. Він при знав, що всім є потрібний загальний мир, і то власне є шість його діяльність та успіх його плану. Загальний мир але як? Те, що є подражена значна частина горожан, горожан „національних меншостей“, але то ніщо. Це є річі, які есенуально можна полагати в майбутності на тепер вповні вистарьє йому успокосення серед польських партій. Під тим оглядом п. Грабські ні на долос не вирядюється від славетного Століпінна. Врзвано сказав я йому це на скаробній комісії. А він, не скажу — щоб образився, але заявив, що його це задраснуло. Сказав я йому теж, що його слова, висказані підчас нашої авдієнції, якої уділив нам при творенні уряду, а саме, що постараться виконати приписи, однак так, щоб ш не вносило роздратування в польське громадянство, перейдуть до історії, як відомі слова Століпінна „Ви хатіте реформи? Сначала успокосеніє, а после реформи“. Сказав я йому, що з тим перейде він до історії. Відповів, що він сам чув ті слова, що ті слова Століпінна він викликали тоді зовсім зрозуміле обурення. Чиж би не захотів тої самої мірки покінювати і до себе. Прошу панів, коли глибше ввійдемо в ту справу, то кожній об'єктивній і чесній громадянській мусить признати, що деяке зрозуміння для справи валютнової реформи і шість са наші мусить бути, як не серед всіх бо важко всіх задовольнити, то ш найменше серед усього громадянства, серед всіх горожан, репрезентозанів є той високий папай.

П. Грабські мав сміливість обійти одні гонимі українських горожан, що вважали себе теж учнями Маркса.

(Промова заступника голови Українського Нлюбу пос. П'яла Васильчука, вголосена 4 січня 1924 р. в польському салоні підчас дебатів над скаробними повновлєтнями.)

Висока Палато! В політичних справах є випадки, які не вимагають ширших коментарів, а потребує тільки ствердження факту. Під тим оглядом пропозицій закон є найбільше характеристичний.

Після багатьох боротьб і запереч в сьому, що гуртом не прийняти до влади. Була дуже ладна спроба, була охота опертися на польських партій і ввійняком клубів національних меншостей. Не найшвидший піддержки в христ. демократії і інших партій центру, п. Тутут був примичений понехати стверженням уряду. Та отримавши

прийти до влади. Була дуже ладна спроба, була охота опертися на польських партій і ввійняком клубів національних меншостей. Не найшвидший піддержки в христ. демократії і інших партій центру, п. Тутут був примичений понехати стверженням уряду. Та отримавши

